

Saarna: Isä Meidän -rukous, Osa 9
Anna meille meidän syntimme anteeksi
(Matt. 6:12, Luuk. 11:4)

Saarna

Saarna vie meidät nyt Isä meidän -rukouksen toiseen meitä koskettavaan pyyntöön. Viime kerralla pyysimme Jumalalta jokapäiväistä leipäämme ja nyt pyydämme: ”Ja anna meille meidän syntimme anteeksi, niin kuin mekin anteeksi annamme niille, jotka ovat meitä vastaan rikkoneet.”

Nämä sanat eivät kuitenkaan varsinaisesti esiinny Raamatussa siinä muodossa, jossa olemme ne Isä meidän -rukouksessa tottuneet sanomaan.

Matteuksen Isä meidän -rukouksessa luemme seuraavasti:

Matt. 6:12: *ja anna meille meidän velkamme anteeksi, niinkuin mekin annamme anteeksi meidän velallisillemme;*

Mutta Luukkaasta tiedämme että sanaa ”velka” käytetään synonyymina synnistä.

Luuk. 11:4: *ja anna meille meidän syntimme anteeksi, sillä mekin annamme anteeksi jokaiselle velallisellemme;*

Minkä takia Raamattu käyttää synnistä myös sanaa velka? Koska kun rikomme Jumalaa vastaan, jääme hänelle sovituksen velkaa. Sovituksen, jota emme pysty mitenkään maksamaan. Täten Raamattu tässä kohtaa käyttää sanaa velka synonyymina synnille.

Älä ole velkaa Jumalalle

Minkä takia pyydämme tässä rukouksessa Jumalaa antamaan syntejämme anteeksi? Jos olemme jo kertaalleen pyytäneet syntejämme anteeksi, ottaneet Jeesuksen vastaan Vapahtajanamme ja Herranamme, ja pelastuneet, niin silloinhan Jeesus on jo maksanut kaikki menneet, nykyiset ja tulevat syntimme ristillä. Miksi me siis pyydämme uudestaan anteeksiantoa?

Vaikka meidän usko Jeesuksen Vapahtajanamme on pessyt meidät synneistämme puhtaaksi, päivittäinen vaelluksemme tässä synnin ryvettämässä maailmassa likaa meidän jalkamme. Täten meidän täytyy pestä jalkamme, vaikka muuten olemme puhtaat. Jeesus havainnollisti tämän asian opetuslapsilleen Johanneksen kolmannessatoista luvussa. Siihen aikaan kaikki käyttivät sandaaleja ilman sukkaa. Voitte siis kuvitella kuinka likaiset jalat olivat kotiin tullessa, kun koko päivä oli kävelty hiekkaisilla ja likaisilla teillä. Täten talon sisään tultaessa oli tapana pestä jalat ja Jeesus havainnollisti tätä pestessään opetuslasten jalat viimeisellä ehtoollisella.

Pietari ei täysin ymmärtänyt, mitä tapahtui:

Joh. 13:6-11: Niin hän (Jeesus) tuli Simon Pietarin kohdalle, ja tämä sanoi hänelle: "Herra, sinäkö peset minun jalkani?" Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Mitä minä teen, sitä et nyt käsitä, mutta vastedes sinä sen ymmärrät". Pietari sanoi hänelle: "Et ikinä sinä saa pestä minun jalkojani". Jeesus vastasi hänelle: "Ellen minä sinua pese, ei sinulla ole osuutta minun kanssani". Simon Pietari sanoi hänelle: "Herra, älä pese ainoastaan minun jalkojani, vaan myös kädet ja pää". Jeesus sanoi hänelle: "Joka on kylpenyt, ei tarvitse muuta, kuin että jalat pestään, ja niin hän on kokonaan puhdas; ja te olette puhtaat, ette kuitenkaan kaikki". Sillä hän tiesi kavaltaajansa; sentähden hän sanoi: "Ette kaikki

ole puhtaat".

Jeesus havainnollistaa tässä opetuslapsilleen jalkojenpesun muodossa heidän tarvettaan tulla puhdistetuksi päivittäisestä synnistä. Pietari tietenkin ajatteli, että asiat olivat pääläellaan, kun Jeesus pesi HEIDÄN jalkojaan ja sanoi: *Herra, sinäkö peset minun jalkani?"* Jeesus vastasi sanomalla: *"Ellen minä sinua pese, ei sinulla ole osuutta minun kanssani"*. Ellei Pietari olisi alistunut Jeesuksen tahtoon, joka tuona hetkellä oli pesemässä hänen jalkojaan, Pietarilla ei olisi ollut osuutta Jeesuksen kanssa. Ja näinhän se on. Kun otimme vastaan Jeesuksen Pelastajanamme, otimme hänet vastaan myöskin Herranamme. Tämä tarkoittaa, että meidän tulee totella häntä. Jeesus itse kertoo meille tästä heti seuraavassa luvussa, Joh. 14:15: *"Jos te minua rakastatte, niin te pidätte minun käskyni"*.

Yleisemmässä merkityksessä tämä Jeesuksen vastaus: *"Ellen minä sinua pese, ei sinulla ole osuutta minun kanssani"*, tarkoittaa myös Jeesuksen ristinkuolemaa. Ellemme anna Jeesuksen pestä meitä puhtaaksi synneistämme, meillä ei ole osuutta hänen kanssaan.

Pietari joutui paniikkiin kuullessaan, ettei hänellä olisi osuutta Jeesuksen kanssa. Muistakaa, miten Pietari halusi aina olla Jeesuksen lähellä. Se oli Pietari, joka lähti veneestä vetten päällä kävelemään Jeesuksen luo. Se oli Pietari, joka Johanneksen kuudennessa luvussa sanoi: *"Herra, kenen tykö me menisimme? Sinulla on iankaikkisen elämän sanat; (Joh. 6:68).* Ja nyt Jeesus sanoi: *"Ellen minä sinua pese, ei sinulla ole osuutta minun kanssani"*. Pietarin luonnollinen vastaus siis oli: *"Herra, älä pese ainoastaan minun jalkojani, vaan myös kädet ja pää"*. Toisin sanoen: "Hei, ei oteta mitään riskejä, pese minut kokonaan, että minulla on varmasti osuus kanssasi". *Jeesus sanoi hänelle: "Joka on kylpenyt, ei tarvitse muuta, kuin että jalat pestään, ja niin hän on kokonaan puhdas; ja te olette puhtaat,"*. Toisin sanoen: "Te olette jo hyväksyneet minut Pelastajananne. Minun tuleva ristin kuolema on jo pessyt teidät puhtaiksi. Te tarvitsette vain jalkapesuja niin, että olette päivittäin puhtaat siitä synnistä, mitä teidän jalkoihimme tarttuu päivittäin tässä syntisessä maailmassa vaeltaessanne."

Huomatkaa myös, mitä Jeesus sanoi keskustelun lopussa: *"ette kuitenkaan kaikki". Sillä hän tiesi kavaltajansa; sentähden hän sanoi: "Ette kaikki ole puhtaat"*. Kavaltaja Juudas ei ollut vastaanottanut Jeesusta Pelastajanaan ja Herranaan ja täten hän ei myöskään ollut puhdas. Hän olisi tarvinnut Jeesuksen kokovartalopesun, mutta ei ikinä ottanut sitä vastaan. Mikä surullinen tapaus.

Me Jumalan lapset, jotka olemme jo pelastuneet ja täten jo kylpeneet, tarvitsemme siis vain jalkapesuja. Mikään ei voi ottaa meiltä pois pelastustamme. Kerran pelastettu on aina pelastettu. Room. 8:33-39 tekee tämän erittäin selväksi (lue myös: <http://www.gotquestions.org/Suomi/kerran-pelastettu-aina.html>). Mutta Raamattu tekee erittäin selväksi sen, että vieraannumme Jumalasta, jos emme tunnusta syntejämme ja pyydä häneltä anteeksi, kun olemme rikkoneet häntä vastaan. Esim. Daavid, joka oli pelastunut ja Jumalaa pelkäävä mies, kuvaili sitä näin: Psalmi 32:2-5: *Autuus se ihminen, jolle Herra ei lue hänen pahoja tekojansa ja jonka hengessä ei ole vilppiä! Kun minä siitä vaikenin, riutuivat minun luuni jokapäiväisestä valituksestani. Sillä yötä päivää oli sinun kätesi raskaana minun päälläni; minun nesteeni kuivui niinkuin kesän helteessä. Sela. Minä tunnustin sinulle syntini enkä peittänyt pahoja tekojani; minä sanoin: "Minä tunnustan Herralle rikokseni", ja sinä annoit anteeksi minun syntivelkani. Sela.*

Jeesus on sovittanut tuomion kaikkien uskovaisten menneistä, nykyisistä ja tulevista synneistämme ja näin Jumala siis päästää kaikki uskovat taivaaseen aivan kuten maallinenkaan isä ei yleensä aja lastaan pois kotoa, vaikka tämä lapsi käyttäytyisi väärin. Mutta jos lapsi ei tunnusta väärinkäytöksiään isäänsä kohtaan ja pyydä anteeksi, niin se etäännyttää ja vaikeuttaa heidän suhdettaan. Samoin on meidän ja Jumalan kanssa.

Efesolaiskirje 4:30 antaa myös ymmärtää, että syntimme tekee Pyhän Hengen murheelliseksi:
Älkääkä saattako murheelliseksi Jumalan Pyhää Henkeä, joka on teille annettu sinetiksi lunastuksen päivään saakka.

Miten luulette Pyhän Hengen vaikuttavan elämässämme saattaessamme hänet murheelliseksi? Itse huomaan Pyhän Hengen vaisuuden, jos olen esimerkiksi kiistellyt vaimoni kanssa jostain asiasta päivän aikana. Sitten kun minun on aika lukea Raamattua tai rukoilla, niin minulta tuntuu puuttuvan jotakin. Minulle ei jää muuta vaihtoehtoa, kun sopia asia saman tien Jumalan ja vaimon kanssa.

Entä millä muulla tavalla tunnustamaton synti saattaa vaikuttaa meidän elämäämme? Sanoimme jo, että suhteemme Jumalaan kärsii. Tämän seurauksena myös hengellinen kasvumme hidastuu. Vai luuletko voitavasi kasvaa hengellisesti, jos suhteesi Jumalaan ei ole kunnossa? Jos suhteemme Jumalaan ei ole kunnossa emmekä kasva henkisesti, niin tuskin myöskään olemme kovin hyödyllisiä Jumalan valtakunnan työssä sitä tehdessämme. Jos kuitenkin joku kristitty ei millään tapaa tee Jumalan valtakunnan työtä, niin se on ihan oma ongelmansa, jota emme nyt käsittele. Lopuksi haluan sinun muistavan, että synti saattaa sinut Jumalan kurituksen uhan alla. Onko se sitten kivaa elää jukuripäänä synnissä ja saada Jumalalta kuritusta? Kuten Sananlaskut 3:12 sanoo: *sillä jota Herra rakastaa, sitä hän rankaisee, niinkuin isä poikaa, joka hänelle rakas on.*

Tunnustakaamme siis syntimme Jumalalle aina niin pian kuin mahdollista niin, että suhteemme Jumalaan olisi kunnossa, ettei hengellinen kasvumme tyrehtyisi, että emme olisi hyödyttömiä Jumalan valtakunnan työssä, ettei todistuksemme muille kärsisi, ja pääsisimme pois Jumalan kurituksen uhan alta (Hepr. 12:6-7) ja täten saisimme autuutemme ilon takaisin (Ps. 51:12). Heti, kun tajuamme tehneemme syntiä, katukaamme sitä ja pyytäkäämme Jumalalta anteeksi. Jos taas tajuamme tehneemme syntiä, emmekä kadu sitä, niin pyytäkäämme, että Jumala antaisi meille katumuksen.

Joku saattaa ajatella: "Minä en onneksi juurikaan tee syntiä enää nykyään, joten minun ei paljoa tarvitse anteeksi pyydellä." Jos kuvittelet, että voit elää edes yhden päivän ilman syntiä, niin olet täysin väärässä. Emme ole syntisiä, koska teemme syntiä. Teemme syntiä, koska olemme syntisiä. Daavid oli tästä varsin tietoinen sanoessaan seuraavasti, Ps. 51:5: *Katso, minä olen synnissä syntynyt, ja äitini on minut synnissä siittänyt.* Me ihmiset olemme syntisiä syntymästämme asti. Olemme sellaisia syntikoneita, että teemme syntiä lähes jatkuvasti edes tiedostamatta sitä.

Amerikkalainen saarnaaja John Piper kuvailee syntiä seuraavasti:

Mitä on synti? Syntiä on, kun:
Jumalaa ei kunnioiteta.
Jumalan pyhyyttä ei arvosteta.
Jumalan mahtavuutta ei ihailla.
Jumalan voimaa ei kiitetä.
Jumalan totuutta ei haeta.
Jumalan viisautta ei arvosteta.
Jumalan hyvyttä ei ihannoida.
Jumalan uskollisuuteen ei luoteta.
Jumalan käskyjä ei totella.
Jumalan oikeudenmukaisuutta ei noudateta.
Jumalan vihaa ei pelätä.
Jumalan armoa ei vaalita.
Jumalan läsnäoloa ei arvosteta.

Jumalaa henkilönä ei rakasteta.

Nämä ovat syntiä!

<http://www.goodreads.com/quotes/466435-what-is-sin-it-is-the-glory-of-god-not>

Ja joku kuvittelee, että ei tee syntiä päivittäin.

Mitä Jeesus sanoikaan, kun häneltä kysyttiin, mikä on suurin käsky laissa? Matt. 22:37: *'Rakasta Herraa, sinun Jumalaasi, kaikesta sydäimestäsi ja kaikesta sielustasi ja kaikesta mielestäsi'*.

Oletko sinä täyttänyt tämän käskyn jokaisena tämän päivän hetkenä? Itse en ole, enkä edes ikinä pysty täyttämään sitä, ennen kuin pääsen taivaaseen. Yritän tietenkin rakastaa Jumalaa parhaani mukaan, mutta se ei riitä. Vaatimus on rakastaa Häntä KAIKESTA sydäimestäsi, sielustasi ja mielestäsi. Joinain päivinä tuntuu, että minulla ei edes ole aikaa lukea Raamattua tai rukoilla ja sitten saatan jättää jommankumman tai molemmat tekemättä. Tai sitten luen tai rukoilen puoliväkisin kiireen kanssa. Onko tämä Jumalan rakastamista kaikesta sydämestämme, jos minulla ei ole edes viittätoista minuuttia hänelle päivässä? Muistan kyllä seurusteluaikoinani, että ei ollut mikään ongelma puhua tyttöystäväni kanssa puhelimesta pitkä tovi vaikka joka päivä muista kiireistä välittämättä. Jumalan kanssa näin ei kuitenkaan aina käy. Tämä on surullista, mutta totta.

Entä mitä Jeesus sanoi tämän käskyn jälkeen? Matt. 22:39: *Toinen, tämän vertainen, on: 'Rakasta lähimmäistäsi niinkuin itseäsi'*.

En ole varmaan täyttänyt edes tätä käskyä tänään. Muistakaamme, että Luukkaan 10. luvun lopussa oleva vertaus laupiaasta samarialaisesta antaa ymmärtää kaikkien olevan lähimmäisiämme. Voitko rehellisesti sanoa, että olet kaikissa tilanteissa tänään rakastanut tai kohdellut muita niin kuin itseäsi? Minä en ainakaan voi. Ehkä kävellessäni kaupan jonoa kohti kävelin hieman nopeammin, jotta pääsisin jonoon juuri ennen jotakuta muuta, joka myös käveli jonoa kohti. Kohtelinko häntä niin kuin olisin kohdellut itseäni? Enpä tietenkään. Jos tuo toinen henkilö olisi ollut minä, niin olisin halunnut tuon toisen jatkaneen kävelemistään samaa vauhtia jopa silloin, kun huomasi minun ehkä ennättävän jonoon ennen häntä.

Entä jos joku oli huonolla tuulella ja sanoi minulle pahasti? Annoinko samalla mitalla takaisin? Puhuinko epäystävällisen sanan jostakusta hänen selkänsä takana? Entä jos joku tonttuili liikenteessä? Olinko joustava, kuten haluaisin muiden olevan ajaessani itse väärin vai sanoinko ehkä jopa vain mielessäni pahasti? En todellakaan aina rakasta muita ihmisiä kuten itseäni eri elämän tilanteissa. Entäpä kansallissyntimme kateus: ”Kuka tuokin luulee olevansa”, ”Itse en ainakaan tuhlaisi rahojani tuollaiseen”, ym. Ja vaikka emme välttämättä sano näitä asioita aina ääneen, niin ajattelemme näin ja se kertoo jotain sydämestämme.

Emmekä edes lähde analysoimaan muita päivittäisiä syntejämme: lihan ja silmäin himojamme tai ylpeyttämme (1 Joh. 2:16). Kaikki meistä varmasti välillä ajattelevat, että olemme joitain ihmisiä parempia. Se on kuulkaa ylpeyttä ja tällainen ylpeys on syntiä (1. Joh. 2:16, 2. Tim. 3:2)! Ja jos jopa satut olemaan jollain tapaa muita parempi, niin se johtuu siitä, että Jumala on siunannut sinua eri tavalla kuin muita. Joten älä ylpeile, niin kuin olisit itse itsesi luonnut. 1. Kor. 4:7: *Ja mitä sinulla on, jota et ole lahjaksi saanut? Mutta jos olet sen saanut, niin miksi kerskaat, ikäänkuin se ei olisi saatua?*

Nimeä syntisi

Kun pyydämme syntejämme Jumalalta anteeksi, on tärkeä muistaa, että tämä Isä meidän -rukous on

vain mallirukous. Siinä ei siis pyydetä mitään erityisiä syntejä anteeksi, vaan yleistä anteeksiantoa. On kuitenkin erittäin tärkeätä, että nimeämme syntimme. Kuinka helppoa onkaan rukoilla vain yleisesti: ”Anna minulle syntini anteeksi”. Kuinka paljon vaikeampaa on esimerkiksi sanoa: ”Anna minulle anteeksi laiskuuteni, juopotteluni, ylensyöntini (Sananl. 23:21), valehteluni, kärsimättömyyteni muiden kanssa, kiittämättömyyteni tai luottamukseni puute Jumalaa kohtaan, jne.

Tai sitten tunnustamme syntimme, mutta vain jonkin syntimme osa-alueen tai kategorian kuitenkaan haluamatta nimetä sitä syntiämme ihan tarkalleen. Esim. sanomme: ”Anna anteeksi huono käytökseni”, sen sijaan että sanoisimme: ”Anna anteeksi, kun olin ilkeä puolisoani tai vanhempiani kohtaan”. Tai sanomme: ”Anna anteeksi lihani himot”, sen sijaan että sanoisimme: ”Anna anteeksi, kun ajatuksissani himoitsin lähimmäistäni työpaikallani ja kun katsoin sopimattomia Internetissä kolme tuntia sitten”.

Minkä takia meille on niin vaikeaa nimetä syntimme yksityiskohtaisesti? Koska emme halua tunnustaa edes itsellemme, miten syntisiä itse asiassa olemme. Koko elämäme ajan yritämme aina tuoda hyvän puolemmesi esiin ja uskotella ihmisille ja itsellemme, miten hyviä me olemme. Täten yritämme pitää syntimme piilossa jopa itseltämme, haluamme olla ajattelematta sitä ja tähän on juuri se syy, jonka takia juutalaisten uskonnolliset johtajat halusivat tappaa Jeesuksen. He olivat olevinaan erinomaisia uskovaisia, mutta Jeesus toi päivänvaloon heidän syntinsä (Matt. 23:23-38). Joh. 3:19-20: *Mutta tämä on tuomio, että valkeus on tullut maailmaan, ja ihmiset rakastivat pimeyttä enemmän kuin valkeutta; sillä heidän tekonsa olivat pahat. Sillä jokainen, joka paha tekee, vihaa valkeutta eikä tule valkeuteen, ettei hänen tekojansa nuhdeltaisi.*

Älä siis piilottele syntiäsi pimeässä, missä se voi kasvaa yhä suuremmaksi. Tuo syntisi päivänvaloon, jotta voit kunnolla tunnistaa sen asian, joka sinun pitää eliminoida elämästäsi. Sananlaskut 28:13 ei turhaan sano: *”Joka rikkomuksensa salaa, se ei menesty; mutta joka ne tunnustaa ja hylkää, se saa armon.”*

Tunnustakaamme syntimme toinen toisillemme

On huomionarvoista, että Raamattu käskää meitä tunnustamaan syntimme myös toinen toisillemme. Jaakobin kirje 5:16: *”Tunnustakaa siis toisillenne syntinne ja rukoilkaa toistenne puolesta...”*

Miksi meidän täytyisi tunnustaa syntimme toisillemme? Mitä hyötyä siitä on, kunhan olemmehan tunnustaneet ne Jumalalle. Raamattu ei suoraan kerro, mitä hyötyä siitä on, mutta sitä ei ole kovin vaikeaa päätellä.

Saarna aja 4:11-12 sanoo, että joukossa on voimaa. Sananlaskuista 27:17 luumme, että samoin kuin rauta hioo rautaa, myös ihminen hioo toista ihmistä.

Kun Jeesus lähetti opetuslapsensa lähetystyöhön, hän lähetti heidät matkaan pareittain (Matt. 10:1). Heprealaiskirje 20:15 puolestaan kehottaa meitä olemaan laiminlyömättä seurakuntamme yhteisiä kokouksia, niin kuin muutamilla on tapana; sen sijaan meidän tulee kokoontuessamme rohkaista ja kannustaa toinen toisiamme rakkauteen ja hyviin tekoihin.

Monet kristityt ovat havainneet, että uskoutuminen luottamuksella läheiselle uskontoverille auttaa suuresti sitkeistä synneistä eroon pääsemisessä. Mahdollisuus keskusteluun, yhdessä rukoilemiseen, rohkaisun saamiseen ja tarvittaessa jopa nuhteluun on sinulle eduksi. Kiusaukset ovat meille kaikille tavallisia (1 Kor. 10:13). Siksi tukitoveri tai -ryhmä, jonka kanssa voit avoimesti keskustella kamppailustasi tiettyjen syntien kanssa, saattaa antaa sinulle juuri sen puuttuvan rohkaisun ja innoituksen, jonka tarvitset kaikkein sitkeimmänkin synnin poiskitkemiseen. Omalla kohdallani se on

ainakin auttanut. <http://www.gotquestions.org/Suomi/voitto-synnista.html>

Tiedostamattomat syntimme

Entäpä synnit, joita emme edes tiedä tehneemme? Tämä on taas yksi asia, jossa uskontoverit voivat auttaa sinua. Monesti muut näkevät elämässämme syntiä, jolle itse olemme sokeita. Jokaisen elämässä on varmaan myös syntejä, joista hän eivätkä muutkaan tiedä mitään. Jeremia 17:9: *Petollinen on sydän ylitse kaiken ja pahanilkinen; kuka taitaa sen tuntea?* Tai kuten Daavid täydellisesti ilmaisee Psalmit 19:12: *Erhetykset kuka ymmärtää? Anna anteeksi minun salaiset syntini.*

Yksi hyvä rukouksen aihe onkin pyytää Jumalaa tuomaan esille meidän tiedostamattomat syntimme, jotta voisimme lakata tekemästä niitä ja näin ollen tulla yhä enemmän Jeesuksen kaltaiseksi, jonka pitäisi olla meidän kaikkien kristittyjen tavoite (Room. 8:27, 2 Kor. 3:18).

Kerron teille myös yhden tavan, jota itse käytän paljastaakseni tiedostamattomia syntejäni. Analysoin asioita, joita tulee ulos suustani ollessani vihainen. Välillä olen sanonut vihoissani ties millaisia asioita, ja sitten rauhoituttuani olen saattanut sanoa: ”En ollut oma itseni”. Ai niinkö? En ollut itseni? Kuka se sitten oli, jollet sinä itse? Tai olen saattanut sanoa: ”En tarkoittanut mitä sanoin, olin vain niin vihainen”. Niinpä, mutta vihaisena juuri totuus tulee välillä esille. Milloin on todennäköisempää, että sanomme totuuden? Silloin kun kontrolloimme täydellisesti itsemme, vai silloin kun menetämme itsehillintämme?

Raamattu kertoo meille, että meidän tekomme ja puheemme heijastavat sitä, mitä meidän sydämestämme tulvii yli. Sydämellä ei tietenkään tarkoiteta meidän verta pumpaavaa elintämme, vaan sydän on vertauksellinen sana siitä, mitä meillä on sisimmissämme. Jopa nykykielessä saatamme sanoa, että jollakulla on hyvä sydän. Näin sanoessamme emme yleensä tarkoita, että jollakulla on esimerkiksi vahva huippu-urheilijan sydän, vaan että jollakulla on hyvä luonto. Käytämme myös sydäntä symbolina rakkaudesta eli siitä, mitä tunnemme sisimmissämme joltain kohtaan.

Luuk. 6:45: *Hyvä ihminen tuo sydämensä hyvän runsaudesta esiin hyvää, ja paha tuo pahastansa esiin paha; sillä sydämen kyllyydestä suu puhuu.*

Mark. 7:21: *Sillä sisästä, ihmisten sydäimestä, lähtevät pahat ajatukset, haureudet, varkaudet, murhat,*

Me voimme helposti muuttaa ulkoista käyttäytymistämme niin, että kaikki näyttäisi olevan hyvin sydämestämme. Mutta usein sydämestämme kaikki ei ole hyvin, vaikka näin ulkopuolelta näyttäisikin. Tähän Jeesus viittaakin puhuessaan fariseuksille seuraavasti: Matt. 23:28: *Samoin tekin ulkoa kyllä näytätte ihmisten silmissä hurskailta, mutta sisältä te olette täynnä ulkokultaisuutta ja laittomuutta.*

Tämän takia myös Daavid tehtyään aviorikoksen Batsheeban kanssa anoi, että Jumala muuttaisi hänen sydämensä, Ps. 51:10: *Jumala, luo minuun puhdas sydän ja anna minulle uusi, vahva henki.* Daavid olisi voinut vain pyytää Jumalalta, että hän ei enää tekisi aviorikosta. Mutta ei! Daavid tiesi, että hänellä oli suurempi ongelma kuin pelkkä aviorikos. Hän tiesi, että hänellä oli ongelma sydämensä kanssa, koska sieltä kaikki paha saa alkunsa.

Kontrolloi ajatuksiasi

Tiedämme siis, että kaikki syntimme pulppuaa sydämestämme. En kuitenkaan halua jättää asiaa tähän suosittelematta, miten voimme taistella tätä ongelmaa vastaan. Siihen on kaksi strategiaa:

1. Rukoile kuten Daavid, että Jumala muuttaisi sydämesi ja puhdistaisi sen. Jumalaltahan saamme kaiken voimamme.
2. Tehkäämme myös osuutemme kontrolloimalla ajatuksiamme. Miksi meidän täytyy kontrolloida juuri ajatuksiamme? Koska kaikki lähtee liikkeelle ajatuksistamme. Englantilainen kirjailija Charles Reade ilmaisi tämän osuvasti sanoessaan: ”Varjele ajatuksiasi, koska ne muuttuvat teoiksi; varjele tekojasi, koska ne muuttuvat tavoiksi; varjele tapojasi, koska ne muuttuvat luonteeksesi; varjele luonnettasi, koska se muuttuu kohtaloksesi”.

Kyllä, kaikki synti saa alkunsa ajatuksistamme. Ennen kuin teet mitään syntiä, ajatus siitä on ensiksi mielessäsi. Hyökkää syntiä vastaan jo ajatustasolla, ennen kuin se juurtuu elämääsi. Ja usein syntiset ajatukset puolestaan tulevat usein mieleemme silmiemme kautta. Ei aina, mutta usein. Minkä takia luulet Jobin sanoneen, että hän teki liiton silmiensä kanssa, ettei katso neitosten puoleen (Job 31:1)? Yleensä, jos joku asia on pois silmistä, niin se on myös pois ajatuksista. Tämän takia meidänkin olisi hyvä kontrolloida silmiämme ja tämä pätee erityisen hyvin esimerkiksi joidenkin TV ohjelmien katseluun. Katselemme TV:stä vaikka mitä irstailua kuvitellen, että se ei vaikuta meihin. Väärin! Kyllä se vaikuttaa. Ei Job huvin vuoksi tehnyt liittoa silmiensä kanssa.

Välttäämme siis vääränlaisia TV ohjelmia, Internet sivuja, lehtiä, keskusteluja ja kaikenlaisia tilanteita jotka voivat johtaa ajatuksiamme väärille urille. Varjele ajatuksiasi. Muista, että niin kauan kuin olemme tässä maailmassa, sisällämme on sota hengen ja lihan välillä. Liha tarkoittaa halujamme, jotka ovat Jumalan tahtoa vastaan (Gal. 5:19-21).

No etkö nyt vähän liioittele? Nykyisen maailmankuvan ja maallisen yhteiskunnan näkökulman mukaan varmaan liioittelen, mutta Raamattu sanoo näin, Gal. 5:17: *Sillä liha himoitsee Henkeä vastaan, ja Henki lihaa vastaan; nämä ovat nimittäin toisiansa vastaan, niin että te ette tee sitä, mitä tahdotte.* Tämän takia Room. 13:4 ohjeistaa meitä pitämään lihastamme huolta, ettei himomme heräisi. Raamatun sanoma on siis erittäin selvä. Meidän sisällämme liha sotii henkeämme vastaan ja meidän tulee välttää asioita, jotka herättävät himojamme.

Ongelmana on, että iso osa kristityistä ei edes tiedosta tätä heidän sisällään olevaa sotaa ja täten he jättävät ajatusmaailmansa täysin suojelematta. Tilanne on sama, kuin kävelisit sokeana keskellä taistelutannerta. Sitten ihmetellään, kun kristityt monesti elävät samalla tavalla himojensa orjina kuten kaikki muutkin. Kristityt herätkää! Meidän sisällämme on sota hengen ja lihan välillä. Eläkäämme sen mukaan!

Muistakaamme myös, että Jeesus on tosiaan kärsinyt rangaistuksen kaikista synneistämme ristillä (1. Piet. 2:24). Muista siis tämä ensi kerralla, kun aiot tehdä syntiä. Se synti olisi yksi sovitus lisää Jeesuksen kärsimyksille ristillä. Näinkö osoitat rakkautesi Jeesusta kohtaan? Viis välität hänen kärsimyksistään ristillä, kunhan saat tilapäisen hyödyn siitä synnistä, jonka aiot tehdä. Pidä lihastasi huolta, ettei himosi heräisi.

Huomaa, että houkutuksilla ja varsinaisella synnillä on myös ero. Meidän ajatuksiimme tulee jatkuvasti kaikenlaisia houkutuksia, etenkin nykyisenä median ja mainospommituksen aikakautena. Mutta kun huomaamme, että jokin ajatus on synnillinen, niin poistakaamme se mielestämme heti sen sijaan, että jäisimme herkuttelemaan sillä. Sitähän me usein teemme. Mieleemme tulee jokin syntinen ajatus ja sen sijaan, että poistaisimme sen, jäämme ajattelemaan sitä yksityiskohtaisesti. Tässä vaiheessa siitä tulee syntiä. 1. Kor. 9:27 ohjaa meitä kurittamaan lihaamme eli halujamme ja tunteitamme, jotka ovat Jumalan tahtoa vastaan. Älä anna lihallesi valtaa ja tilaa kasvaa. Alista se! Syntiset ajatukset saa

useimmiten helpoimmin pois vaihtamalle ne raamatullisiin ajatuksiin (Matt. 4:4). Esimerkiksi ajattelemalla tai tutkimalla, mitä Raamattu sanoo kyseisestä synnistä. Tai jos mieleemme tuli paha ajatus jostakusta, niin voimme sen sijaan rukoilla heidän puolestaan (Matt. 5:44), jne.

Kun siis pyydämme Jumalaa antamaan meille meidän syntimme anteeksi, meidän tulisi muistaa:

1. Katua syntejämme tai pyytää katumusta, jos sitä ei ole
2. Nimetä syntimme erittäin tarkasti, jotta voimme todella kuolettaa ne
3. Pyytää Jumalaa paljastamaan piilevät tai tiedostamattomat syntimme
4. Tarkkailla miten käyttäydymme ja ajattelemme ollessamme vihaisia, huomataksemme millaisia asioita sydämeistämme todella kuplii yli
5. Harkita tarkkaan millaisille asioille ja tilanteille altistamme silmämme ja korvamme, jotta voimme näin vähentää syntisiä ajatuksia tunkeutumasta mieliimme
6. Poistaa syntiset ajatukset aina heti mielestämme vaihtamalla ne raamatullisiin ajatuksiin.

Lopuksi, luen 1. Joh. 1:9-10: *Jos me tunnustamme syntimme, on hän uskollinen ja vanhurskas, niin että hän antaa meille synnit anteeksi ja puhdistaa meidät kaikesta vääryydestä. Jos sanomme, ettemme ole syntiä tehneet, niin me teemme hänet valhettelijaksi, ja hänen sanansa ei ole meissä.*

Rukoilkaamme:

Oi anteeksiantavainen taivaallinen Isämme. Kiitos siitä loputtomasta armosta, joka sinulla on meitä lapsiasi kohtaan. Kiitos miten jo pesit meidät puhtaaksi kaikista synneistämme ottaessamme Jeesuksen vastaan Pelastajanamme. Tämän lisäksi Jeesus on aina valmis pesemään jalkamme puhtaaksi päivittäisestä synnin liasta, joka meihin tarttuu ja täten vetämään meidät takaisin sinun läheisyyteesi. Pyydämme nyt vahvistusta sinulta, että muutat sydämemme tämän päivän opetusten mukaisesti niin, että emme pelkästään tunnustaisi syntejämme sinulle nopeasti, yksityiskohtaisesti ja kokonaan, vaan saisimme myös yhä suuremman voiton päivittäisestä synnistämme jo täällä maan päällä. Näin meidän jalkamme keräisivät päivittäin yhä vähemmän likaa ja voisimme tuoda sinulle enemmän kunniaa ja olla tehokkaampi todistus pelastumattomille ympärillämme. Aamen!

Kuuntele toinen saarna osoitteessa www.maallikkosaarnaaja.com